

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. szeptember 2.
Évközi 22. vasárnap

Ez a nép ajkával tisztel engem,
ám a szíve távol van tőlem.

Isteni törvény

A mai vasárnap evangéliuma törvényekről és parancsokról, illetve azok megtartásáról szól.

A farizeusok és írástudók megbotránkoztak azon, hogy Jézus egyes tanítványai nem mosnak kezet étkezés előtt, azaz nem tartják meg a mózesi törvényt, s emiatt kérdőre vonják a mestert. Válaszában Jézus nem arra törekszik elsősorban, hogy megvédje tanítványait, hanem tanítást ad a törvények hasznáról és azok megtartásának értelméről.

Mi okozta a problémát egykor, és mi jelenthet számunkra nehézséget a tör-

vények megtartásakor? A Jézus és a farizeusok közti nézetkülönbség egyik oka abban rejlett, hogy melyek az isteni törvények és melyek az emberiek. Ha a törvények között valamiféle ragsort akarunk felállítani, akkor az isteni törvények az emberiek elé kerülnek. Ez akkor lehet fontos, ha egyes törvények között ellentmondást vélünk felfedezni, s nem tudjuk, hogy melyiknek engedelmessédjünk. Ilyen esetekben az isteni törvények megtartása elsőbbséget élvez. Jézus határozottan elutasítja azt a farizeusi szándékot, amely emberi törvényekkel akarja helyettesíteni az Isten által adott parancsokat, és elveti a farizeusi hagyományokat, mert azokkal nem lehet pótolni az isteni törvényeket.

Emberi szabadság

A törvényekkel kapcsolatos jézusi és farizeusi álláspont leglényegesebb különbsége abban áll, hogy Jézus nem a külső formásokra figyel, hanem a szív belső szándékára.

Nem elegendő, ha szavainkkal tiszteljük Istent, de a szívünk távol van tőle. Nem sokat ér, ha valaki teljesen lélektelenül megtart bizonyos szokásokat és ragaszkodik a hagyományokhoz, ha azok csak külső formások számára, de közben engedi, hogy szívében gonoszság uralkodjék. Jézus azt szeretné, hogy a lélek tisztaságára törekedjünk, és ne szennyezzük be azt bűneinkkel. Azt akarja, hogy belássuk: az isteni törvények nem veszik el szabadságunkat, hanem a javunkat szolgálják.

Itt tulajdonképpen elérkeztünk korunknak ahhoz a problémájához, hogy napjainkban sokan azért utasítják el a felsőbb törvényeket – származzanak azok Istentől vagy egy államhatalomtól, – mert úgy gondolják, hogy azok elveszik személyes szabadságukat.

Az emberi szabadságot, tehát minden ember szabadságát maximálisan tiszteltben kell tartani, de helytelen értelmezés az, ha azt gondoljuk, hogy a szabadságunk teljesen korlátlan és bármit megtehetünk. A szabadság sosem jelentheti az Istentől való megszabadulást vagy függetlenséget, hiszen éppen az ő törvényei biztosíthatják számunkra az igazi lelki szabadságot. Ha engedelmessédjünk az isteni törvényeknek és nem tekintjük azokat oktan módon szabadságunk korlátainak, akkor valóban jobbakká válhatunk.

Életünk értéke

Mindenható Istenünk, Urunk!

Te jól tudod, hogy mi lakik az emberben, mi lakik a szívünkben. A te képmásodat hordozzuk magunkban, ami azt jelenti, hogy nem önmagunkért, hanem neked élünk. Életünk akkor válik igazi értéké, ha azt a te és az emberek szolgálatára szenteljük. Alakíts át minket akaratod szerint, hogy szívünk mindig a te szándékaidat keresse! Add nekünk a szívünket átformáló megtérés kegyelmét, hogy Fiadhoz hasonlóan életünket áldozzuk neked!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Évközi 22. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek, Szent kassai vértanúk	Szombat, Szűz Mária születése	Évközi 23. vasárnap
MTörv 4,1-2.6-8 Jak 1,17-18.21b-22.27 Mk 7,1-8.14-15.21-23	1Kor 2,1-5 Lk 4,16-30	1Kor 2,10b-16 Lk 4,31-37	1Kor 3,1-9 Lk 4,38-44	1Kor 3,18-23 Lk 5,1-11	Bölcs 3,1-9 Mt 10,28-33	Mik 5,1-4a Róm 8,28-30 Mt 1,1-16.18-23	Iz 35,4-7a Jak 2,1-5 Mk 7,30-37